

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 181.

Tolote Session.

47de Møde.

Onsdagen den 28de Novbr. Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Ordføreren (Klein) (fortfat): Udvalgets Fleertal har imidlertid ikke følt sig tilfredsstillet ved denne Bestemmelse, men mener, at, for at det tilsigtede Niemed, nemlig at lette Publikum Benyttelsen af denne Belæggelsesret, kan naaes, maa man aabne det Udgang til uden Banskælighed og uden at behøve maafee at gjøre lange Reiser at faae den Attestation, som er fordrøet, og Fleertallet har derfor foreslaaet, at der skal tilføies, at Belæggelse ogsaa kan finde Sted for Sognefogden, altsaa for en Mand i ethvert Sogn. Et æret Medlem af Udvalget (H. Hage) har med mig været enig i, at det vilde være betænkeligt at tiltræde dette Forslag, som paa Enbringstavlen findes under Nr. 11. Det er hverken min ærede Collegas eller min Mening, at man i Almindelighed ikke skulde kunne have fuldkommen Tillid til Sognefogderne, eller at man ikke skulde kunne have ligesaa stor Tillid til dem som til mangen Embedsmand; men paa den anden Side kunne vi ikke frigjøre os for den Betragtning, at fra Statens Standpunkt stiller Sagen sig noget anderledes, idet det forekommer os, at Sognefogden ikke staaer i det Forhold til Statstjenesten, at det vilde være i sin Orden just at benytte ham til at føre Control med, at Statens Indtægter rigtig indkomme. Det maa heller ikke oversees, at idetmindste flere Steder ville maafee Sognefogderne

ikke være i Besiddelse af en saadan Færdighed i Omgangen med skriftlige Arbejder, at man kunde være vis paa, at den nødvendige Orden i alle Tilfælde blev iagttaget, men dersom den i nogle Tilfælde skulde blive tilfidesat, maa man vel huske paa, at Saadant vilde komme til at gaae ud over den private Mand, som i Tillid til, at Sognefogden kan give den fornødne Attestation, havde henvendt sig til ham og ikke til Øvrigheden. Dertil kommer, at der i Lovudkastet, saaledes som det vil findes i et af dets sidste Afsnit, er foreskrevet meget strenge Regler ligeoverfor Embedsmænd, forsaavidt de maatte undlade at iagttage, hvad der er paalagt dem med Hensyn til Controllen med Brugen af Stempelpapir. Naar man gav Sognefogden Myndighed til at meddele de omhandlede Attester, vilde man vistnok i ethvert Tilfælde blive nødt til at foreskrive nøiagtigere Regler, for at man kunde komme til at gjøre Ansvar gjældende ligeoverfor ham.

Til § 11 har Udvalget under Nr. 12 foreslaaet, at Forpligtelsen til at indsende et foreløbigt paa ustemplet Papir skrevet Document til Efterstempning inden 3 Uger, modificeres saaledes, at naar man inden denne Frist fremlagde et Document i Retten, eller indsendte det til Thinglæsning, maatte det være tilstrækkeligt.

Jeg har nu for Tiden kun tilbage at tale om § 12, hvori der gives nærmere Regler for Benyttelsen af Stempelmærker; efter hvad jeg for et Dieblil siden tillod mig at udvillie med Hensyn til Belæggelsen med Stempelpapir, vil det være indlysende, at det ikke vilde gaae an ubetinget at aabne Udgang til at efterkomme